

МОРАЛЬНО-ЕТИЧНІ ЦІННОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Шеремет С. А., студентка групи ПУА 1/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Лесік І. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Моральність людини не може визначатися її професією, так само як національним походженням чи іншими факторами. Мораль є суттєвим чинником життєдіяльності суспільства, але навіть апелюючи до цих людських якостей вона звертається передусім до кожної окремої особистості.

Існують окремі види людської діяльності, які ставлять особливо високі та надвисокі моральні вимоги до осіб, котрі професійно цією діяльністю займаються. У професійній етиці формується система конкретних моральних норм із супутніми їм практичними правилами, які “обслуговують” ту чи іншу галузь людської діяльності.

Професійна етика – це такі моральні обов’язки, в яких відбивається ставлення представника певної професії до об’єкта праці, до колег, до партнерів, до членів суспільства. Це усвідомлення своєї моральної відповідальності і готовності виконувати свій професійний обов’язок [1].

Вчені підкреслюють, що професійна етика регулює відносини керівника і підлеглого, фахівця і клієнта, бізнесменів з іноземцями тощо. У кожній із цих галузей головним об’єктом діяльності є людина, котра вправі сподіватися і сподівається на ставлення до себе не як до об’єкта зовнішнього впливу, а саме як до людини, тобто розраховує на повагу, співчуття, розуміння. Сучасний тип управлінця – менеджер-організатор. Він може зробити кваліфікований висновок лише на підставі колегіального, всебічного обговорення та вивчення певної ситуації, виваженості оцінок, аналізу суті справи. Керівник повинен володіти даром передбачення, високими організаторськими здібностями, бути компетентним, мати міцне здоров’я, високорозвинутий інтелект та рівень культури [2].

Менеджер повинен уміти встановлювати контакт з іншими на основі поваги, взаєморозуміння, ввічливості, тактовності; дотримуватись свого слова, бути пунктуальним, коректним і відповідальним за свої рішення та вчинки, які мають бути адекватними ситуації. Етична орієнтація підприємців впливає на ділові та особистісні якості підприємців і тим самим на зміст усіх відносин, у які вони вступають.

Таблиця 1 Етичні типи підприємців та їх моральні цінності

Ставлення	“Акули”	“Дельфіни”
До людей	Люди, крім мене, в основному, погані; вони не цінують добро і розуміють тільки силу. Це об'єкти, які слід використовувати. Конкурент – мій ворог, якого слід усувати	Більшість людей гідні поваги і довіри. Добром можна досягти більше, ніж силою. Щирість і довіра – основа ділових відносин. Інших слід намагатися зрозуміти
До суспільства	Це – зібрання людей, одні з яких можуть бути мені корисними, інші – ні	Суспільство слід поважати, а законів дотримуватися
До себе	Я кращий за всіх	Я, загалом, непогана людина і гідна поваги
До світу і природи	Світ ворожий, реальними є лише матеріальні цінності. Від природи слід брати все, що можна	Світ чудовий, а життя – найбільше благо. Цінності існують не лише матеріальні, а й духовні. Природу слід берегти
До духовних цінностей	Може Бог і існує, але його закони і закони бізнесу – різні речі. Проте, вигідно мати репутацію людини віруючої	Є закони, які ми відчуваємо в собі: совість, співчуття до горя інших людей. Я знаходжу у вірі опору і підтримку, а допомагаю іншим тому, що цим самим допомагаю собі
До справи	Моя справа – основа моєї влади, засіб захисту від людей і суспільства	Моя справа – моє призначення, засіб самореалізації. Це можливість жити краще самому і допомагати в цьому іншим
До ризику	Визначається тільки співвідношенням між очікуваним прибутком і потенційною небезпекою	Визначається розрахунком довгострокових результатів, співвідношенням між очікуваним прибутком і небезпекою знищити діло, зашкодити іншим людям
До мети життя	Я живу для себе, щоб мати більше грошей, влади, все найкраще і жити якомога довше	Я живу, щоб зробити життя – своє та інших – кращим, щоб залишити добру згадку про себе, щоб мати можливість чесно дивитися людям у вічі і користуватися їхньою повагою
До засобів досягнення мети	Будь-який моральний вибір визначається тільки матеріальними результатами	Засоби вибираю такі, що відповідають закону і не суперечать моїм моральним принципам. Опора на свої сили і довіру до партнерів
До друзів і ворогів	Потенційно всі люди конкуренти у боротьбі за матеріальні блага, але з деякими можна тимчасово кооперуватися	Потенційно всі люди можуть бути партнерами у взаємовигідному співробітництві. Головний критерій вибору – ділова репутація, подібні ціннісні орієнтації

Джерело: побудовано за даними [3]

Основними етичними типами сучасних підприємців сьогодні виступають “акули” та “дельфіни”:

- “акули” – цей тип історично сформувався першим, є більш поширеним;

- “дельфіни” – цей тип історично сформувався пізніше, починає широкого розповсюджуватися.

Між основними етичними типами сучасних підприємців можна виокремити певні відмінності (табл. 1).

Професійна етика професіонала формується на основі взаємозв'язку і взаємозумовленості правових і моральних принципів, норм, правової і моральної свідомості.

Отже, професійна етика будь-якого спеціаліста представляє собою сукупність моральних уявлень і установок, що знаходять свій прояв у поведінці представників певної соціальної групи суспільства, обумовлених їх приналежністю до даної професії. Причому, поряд із загальними нормами моральних відносин у будь-якої професійної діяльності, етика формулює додаткові вимоги і норми, що впливають з якісної своєрідності будь-якої професії.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лукашевич М. П. Соціологія сім'ї / М. П. Лукашевич Ф. Ф. Шандор. – К., 2013. – 214 с.
2. Мірчук І. Методичні матеріали до самостійної роботи студентів / І. Мірчук С. Щудло. – К., 2012. – 90 с.
3. Ивен А. А. Философия : учебник для бакалавра академический курс / А. А. Ивен И. П. Никитина. – К., 2011. – 114 с.

УДК 347.73

АВТОМАТИЗОВАНЕ РОБОЧЕ МІСЦЕ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Юхимець О. В., студентка групи Б 4/3

Науковий керівник – канд. екон. наук, асистент Мороз Т. О.

Миколаївський національний аграрний університет

В умовах сучасності подальше успішне функціонування Державної фіскальної служби можливо лише за умови використання інновацій у сфері інформаційних технологій. Застаріла податкова система перестала відповідати умовам сьогодення і має такі недоліки та проблеми:

- відсутність єдиних функціональних обов'язків і, як наслідок, дублювання функцій різними відділами інспекції;
- майже вся інформація, з якою працював інспектор, мала паперовий вигляд і оброблялася вручну;
- не було спеціалізованих підрозділів, які відповідали б за інформування платників податків, і без яких важко розібратися в податкових тонкощах.

Одному інспектору доводилося виконувати безліч податкових процедур: приймати звітність, вводити дані в комп'ютер, проводити камеральну перевірку даних, консультувати платника податків, оформляти реєстр прийнятих декларацій. При виконанні такої кількості різноманітних операцій неминучі нескінченні помилки.

Ще один серйозний недолік минулого – закріплення за інспектором конкретних платників податків. У зв'язку з цим виникала сприятливий ґрунт